

Rajzpályázatot hirdet a Nagybonyi Színkör

Sajtóreferens, 2016 augusztus 29 hétfő 9 - 11:24:14

Az abonyi tarka borjú Rajzpályázat KIÍRÁSA

A Nagybonyi Színkör pályázatos rajzpályázatot ír ki a helyi iskolák diákjainak, rajz-szakköreinek. Első díj: 5000 Ft. II. díj: 3000 Ft. III. díj: 2000 Ft. (Adományokból jutalom) **Határidő:** 2017. március 10. **Eredményhirdetés:** 2017. március 15.

Téma: Lőrinc gazda és az abonyi tarka borjú

A történet kőpi feldolgozását időszerűvé tette 2016. augusztus 6-án, a Mikes-tó partján rendezett nagy sikerű Tarka borjú verseny. A résztvevők, és a nagyközönség ugyanis, csak annyit tudott a tarka borjú úrról, hogy befestettek egy borjúút, s aztán az esemény lemosta a festéket. Ez a híres eset a magyar szürke és a szimentáli szarvasmarha keresztezéséből született magyar (piros) tarka marha elterjedésének idejében történni látszik a XIX. század végén. A fogadós né, Szarvák Anna elbeszélése alapján szeretnénk a történetet képekkel illusztrálni. Lehetne képregény-jellegű feldolgozás is, de elképzelhetjük az is, hogy a történetet héték épben jelenítsék meg a diákok. A lényeg, hogy a mesélő az előadását (vásári komédiásként) képekkel is érthetőbbé tegye. Követelmény tehát, hogy a képminél több információát hordozzon. A látványhoz szokott közönségnek igen hasznos lenne ez a megoldás. Mivel az egységes stílus alapvető követelmény, a teljes anyag egységesben írható. A technika szabadon választható. (Lehet kézzel írt legyen, de az internetes montázs is megoldás lehet.) A szerény pályadíj mellett az első helyezett számára igazi elismerést jelent, hogy képsora állandó részévé válik a történet előadásának. (Kívét írt, vagy megfelelő méretre nagyított posztereken.) Tisztelettel kérem az intézmény rajz-szakos tanárait, hogy támogassák ennek az ötletnek a megvalósulását. Király Béla né

elnök Nagybonyi Színkör **Lőrinc gazda és az abonyi tarka borjú**

1. kép (Lőrinc portája) Egyszer volt, hol nem volt & ott, ahol a kurta farkú malac úr, a Kis-Kunság, a Nagy-Kunság és a Jászság találkozásánál, közel ahhoz, ahol a Gerje-Perje a Tiszába fut, takaros házikőben éldegélt Lőrinc gazda a feleségével. Kicsi gazdaságuk éppen elég volt arra, hogy mindig legyen a kamrában az és annyi, ami és amennyi éppen kellett. Pár oldalszalonna, füstölt kolbász, oldalas, bödönben zsír, tele a lisztessel áda, aszalt alma, szilva, dióbel. A pincében krumpli, hagyma. Pénz mindig csak akkor kellett, amikor eljött az ideje az adó megfizetésének. Évente egyszer ezért kellett bemenni az abonyi községházára. A huncut Lőrinc gazda, ilyenkor mezítlenül, lyukas tarisznyával ment a hivatalba, nehogy megemeljék már az adóját, ha csizmában látják a lábról. Az udvarban mindig volt 10-12 tyúk, egy kakassal, két-három koca a malacával. Kan disznót nem tartottak. Amikor megjött a koca kedve, a messze földön híres kanos-asszony hához hozta a disznót udvarlót. Gyöngyösök, kacsák, libák, pulyka gondoskodott arról, hogy sose legyen csőnd a

portán. A birtokra, no meg a marhára, a Vitéz és a Betyár névre hallgatók ét-puli vigyázott. Mert marhát is tartottak, mégpedig szürke marhát. A Krakó-parti mocsaras legelőn telen-nyáron a szabadban élt, nem kellett istállózni, olazni. Az ég adta világon semmi baj nem volt vele. Állatorvost sosem látott, annyi gyógyfűvet legelt, hogy nem kellett neki a patika. És micsoda jó ízű, rostos volt a húsa! Amíg nem fogták hízásra, a dalias szürke marha segített az igavonásban, szántásban, szállításban. Tejet ugyan keveset adott, de az annál jobb volt.

2. kőp (Az első vásár) Amikor elérkezett az idő, úgy hat hónap elteltével elválasztották a borjúút az anyjától. Akkoriban jött el az adófizetés ideje is, így Lőrinc gazda behajtotta a kis szürkét a nagyabonyi vásárra. Azóta, hogy Mára Teréziától vásárszabadalmat, és mezővárosi rangot kapott Abony, egyre nagyobb, híresebb vásárokat tartottak a vásártéren, a Történelmi út és a Mátyás királyról elnevezett főút keresztezésén és ében. Akár hogy is nézzük, az abonyiak joggal gondolták, hogy Abony a világhíres özepe, mert, hogy Abony igen fontos és forgalmas utak találkozáspontja. Különösen nagy volt a forgalom a Mihály-napi állat- és kirakodóvásárokon. Csak úgy nyüzsgtek a népek meg az árusok, csizmadikok, kalaposok, székességek, fazekasok, mézeskalácsosok. Minden héttel megkent kupecok alkudoztak a vásárra. Nyomták lefelé az árat, hogy aztán minél jobb pénzért továbbadhassanak. A mi Lőrinc gazdánk a kis szürke borjúval beállt a kijelölt karámhoz, és várta a vevőket. Több érdeklődő tapogatta, kerülgette a borjúút, tudakolódtak az ára felől. Az alkudozásba beszálltak a kupecok is. Hallja, gazdám! Nem divat mára a szürke marha! Csak a pirostarka a kelendő! Úgyhogy félpénzért elvisszük. Annál többet nem ér. Közben kacsingatott egymásra a két kupecúr, mert látták, hogy nem akármilyen kis bikaborjú áll előttük. Olyan bika lesz ebből, hogy csak úgy dulakodnak majd az üszők és tehének a kegyeiért! Hallván a világot járót kupecok megjegyzéseit a vásárlásra készőülő gazdák elbizonytalanodtak, majd álltak a vásártól. Lőrinc gazda pedig hazavezette a nyakán maradt borjúút.

3. kőp (Lőrinc háza és a festés) Otthon elbeszélte a feleségének, mit történt a vásárral. Úgy látszik, az asszony huncutabb volt az anyjánál. Azzal az ötlettel állt elő, hogy ha nem a szürke, hanem a pirostarka a kelendő, akkor át kell szólni a szomszédok Komáromi Karcsi szobafestő mestert, - aki nemrég érkezett haza a muszka hadifogságból, és kockásra is tudja festeni a falat, akkor biztosan tud kerekded foltokat is festeni a kis szürke bikaborjúra. Karcsi mestert megeskették, hogy senkinek sem árulja el, mitől is lett, hogyan is lett ilyen szép pirostarka a kis szürke. Karcsi mester pedig arra is megesküdött, hogy a piros festék a bikaborjú élete végéig kitart.

4. kőp (A második vásár) Lőrinc gazda másnap kalapot tett, befogott a székérbe, ahhoz követte a kis pirostarka borjúút és a szekereknek kijelölt karámba állt be. Hamar híre ment, hogy micsoda gyönyörű kis pirostarka bikaborjú árul egy helybeli gazda a vásártéren. Csak úgy jöttek a vevők, és egymásra ígértek, licitáltak a gyönyörű jóságért. Olyan magas árat kínáltak, hogy már Lőrinc is restellte, ezért kébe csapott az éppen jelentkező vásárlónak, ezzel lezárva a további áremelést.

5. kőp (Kossuth fogadó, kivil a kocsiszín, belül az áldomásivás) Mivel megkötötték az üzletet, úgy illett, hogy az eladó áldomásra hívja a vásárlót. Az áldomásra a híres-neves Kossuth fogadóban került sor. A fogadó udvarában a kocsiszínbén sorakoztak a vásáros szekerek. Lőrinc szekere is befért a tető alá. A kis pirostarka a saroglyához kötve állt, már nem fért be a tető alá. Tarka fara kigött a tető alól. Ahogy a

fogadóban fokozódott a hangulat, úgy sőt étedett az ég a fogadó felett. Pillanatok alatt nagy zivatar keletkezett, de amilyen gyorsan jött, olyan gyorsan el is ment. **6. k é p (Kossuth fogadó udvara a zivatar után)** Az áldomás után, a zivatar elvonultával az üzletfelek számára az utolsó lépés következett. Lőrinc búcsút vegyen a bikaborjától, az új gazda pedig a saját szekere saroglyájához kösse. Megdőbrentől átvány fogadta őket a kocsiszín elött. A borjú patái bokáig veres lében álltak, és palaszürke, fényes hátát, oldalát csapkodta bojtos farkával. Visszament az üzlet, Lőrinc pedig azt se tudta, hova legyen székenében. A kupecok, akik mindvégig szemtanúi voltak az eseményeknek, elérkezettnek látták az időt, hogy a megszékenült gazdától pár fillért megvásárolják a szépreményű, gyönyörű magyar szürke bikaborjút. De Lőrinc már nem akarta eladni. Hiába kérlelte a fogadós né, Szarvák Anna is, hogy adja el neki, hogy a székenbe esett borjút megcsinálja vadasan, Lőrinc már nem akarta eladni.

7. k é p (Lőrinc portája a magyar szürkeével) Úgy gondolta, az adóvárhat addig, amíg pénz lesz a juhokból, de ezt a kis bikaborjút bizony nem adja el. Nem tudta még akkor az abonyi Lőrinc gazda, hogy nem csak azt az egy bikát mentette meg. A magyar szürke marhafajta megmentéséhez is hozzájárult. Az egész világ öröme, gyönyörűségére. Itt a vége, fuss el véle. **N a g y a b o n y i s z í n k ö r** Levélcím: 2740 Abony Újszászi út 18. Székhely: 2740 Abony, Kálvin u. 1. T/Fax. üz. r: 53-360-283, mobil: 20-9-618-644

ŸŸ

ŸŸ

E-mail: mmmj@freemail.hu,k.b.izabella@gmail.com Mobil: 30-427-5731